

Una solució justa i digna, és demanar massa? (1)

written by ANC Mataró | 17 de desembre de 2017

La Constitució de 1978 contenia un **pacte** entre Catalunya i l'Estat espanyol. Catalunya tindria autogovern amb competències exclusives en algunes matèries i l'Estat es comprometia a respectar-ho. Però el PP va **trencar unilateralment** aquest pacte quan els governs d'Aznar i de Rajoy es van anar apropiant de competències autonòmiques.

L'Estatut del 2006 va ser un intent per preservar l'autogovern català, que va acabar en un doble fracàs: no només no vam aconseguir de mantenir les **competències**, sinó que la intensa campanya anticatalana, atuada pel PP, ens va fer sentir amb claredat que érem **objecte de menyspreu**. A fora de Catalunya no ens va fer costat gairebé ningú.

Trencar la Constitució és un **problema polític molt greu**, perquè deixa **sense base democràtica** tot l'ordenament legal, sobretot el relacionat amb l'autogovern.

Un cop trencat el pacte constitucional era el moment de fer **política**. Com en una parella mal avinguda, hi havia dues solucions: **renegociar** el pacte de convivència sobre unes bases més sòlides, o donar-lo per trencat i gestionar una **separació ordenada**. Fos quina fos l'opció, calia un referèndum per decidir-ho democràticament.

La resposta de l'Estat viola sistemàticament la seva obligació principal que és trobar solució **política** als problemes polítics. En canvi, ha bloquejat la via política i ha portat el problema al terreny jurídic i penal, i no ha parat d'amenaçar. Això ha col·locat la societat catalana davant d'un altre **dilema**: acceptem aquesta situació injusta i **humiliant**?, o busquem una solució realment justa i **digna**?

A les eleccions catalanes del 2015 l'electorat va triar un parlament amb majoria absoluta de tres forces que van preparar la declaració d'independència.

Un cop més, l'Estat no ha tingut el **valor** de buscar-hi solucions polítiques. Ha utilitzat de forma **il·legítima** les institucions, les lleis, els jutjats, la violència policial i les presons per agredir i humiliar els seus adversaris polítics. A base d'abusos i **arbitrarietat** ha **deteriorat** i pervertit profundament la qualitat de la democràcia i de l'estat de dret. Com en una separació de parella on el més fort **agredeix** el feble.

I si el problema era la reducció de l'autogovern i la humiliació, la reacció fora de mida de l'Estat contra Catalunya, només ha servit per **reduir** encara més l'autogovern i fer-hi créixer la **indignació** fins a límits intolerables.

Amb el seu comportament, l'Estat ha deteriorat greument la **democràcia** i l'**estat de dret** a tot Espanya.

Què porta l'Estat a actuar d'una manera tan **irresponsable** i poc democràtica, que fa tant de mal? De què té **por**?